

בצפם אפסה - ציוס נוכך נאולו מען קמלה: פטיילו הוּא לכתיב נשייל מיעין מג הטעות הנשנה וכמץ ליה ותמהות מתגך ואיל תהי' ברכען יומס לך' קמ' לה' נגידות נשייל יוסט פטמדון. וכן טר'

מְלֵךְ אַמֹּם • קָרְבָּן
גָּדוֹלָה סְכֻנָּת יְמִינָה
מִתְּהִוָּה וְנוּ וְלִיְתָה
חָסָה הַלְּבָדָה צְהִלָּת

לרבות עלי יוסטוב האחים. נרלה ליליכ'ה דאול אידיין גלעדיות
החלו ליטניאך ריבטי מוסס דיאשי קרייז זוקטמאטס
לפער'ה צבאתה ימיט דדרקון מיניא תלמי צמחה דרכון נמי מיניא
כפפרק לובג ומלכקה (טולגה מגן). נמתקד לובג ענטגען מיס וגיטס ימיס

לְגַם אֵין מִזְמָרֶת
לְבַד מִזְמָרֶת
לְכַלְלָה כְּלָלָה
לְזַעֲמָן זַעֲמָן

גנאל

בכפי
ראקון ויאירון תנו לא
ונבנאות ווילג' נמל ואמרון
הנובת לולן נמל ואמרון
דידיה לא מפצל עד
סכבר הובנה
שי כלומר ואט
נץ עד ניך צי

לרבות לוי יוס ווֹקֵם הַמְלָאָן. נֶרְחָה לְיִצְחָךְ רְאוּה הַדִּין אֲלִילָה
הַמְּרוֹתָה חֲמִירָה רְבִנִּיתָה מְכוֹסָה דְגַנִּי קְרָבָה זְקִמָּתָה
לְלִבָּי תְּזִקְנָתָה יְמִיסָּה דְלְרָתָן מְוִיהָה צָלִילָה שְׁמָחָה דְרָשָׁנָה כְּמִיעֵדָה
צְמַלְקָה לְלָבָב וְלְלָבָב (סְכָה מִן) צְמַלְקָה לְלָבָב כְּבָנָה וְיִסְעָדָה
נוֹלָדָה יְנוּסָה וְנוּסָה יוֹלִילָה שְׂבָרָה גְּבָרָה

שמחה ולכאמ' מושום חנינה הו ריבר
הזה *זוכל רבר שבוחבה אינו בא אלא
ללי' ליליא מא מסיע לה ויהיheit אך שמחה
הארון או אינו אלא ליל' יומם טוב
תלמוד לומר אך (שמח) *זלק"מ^ט
שים דאין לו במה ישמח לא כדרתני
*מה ראית לרבות ליל' יומם טוב
ולחוציא ליל' יומם טוב ראשון מרובה
יום טוב הארון שיש שמחה לפניו
אני ליל' יומם טוב ראשון שאין שמחה
תיבר רב יוסף *תניתן ארבעה עשר
ה מושום שמחה ואין יצא בה מושום
בבאדי הוא בעינן וביצה בשעת שמחה
人民日报 רב אידי בר אבן שעיבב ושהתחה
אשר הכנמי ממתברא ראי לא חימא
מחניאה מאן קתני לה בן חימא בגין
א פסלה לה בלילה שם מתיב רבא
והשמחה שמנה ואי אמרת בעינן
בשבעת שמחה הוא ומני סגיאן דלא
לה אלא שבעה כגון של יט'
לחיות בשבת איד' הונא בירה דרב
משמחתו בשעריו הרגלים אמר רבא
שובות בדבר חרוד לשעריו הרגלים
אין צלי אין נאכלין ושמחה בחו' ליכא
הנינים אוכלי יישראאל במא שמחות
דר פפא משנתו בכנות נקיה ויין ישען
רבין איד' אלעד ישלמי ששהחט
ים טוב יוצא בהן מושום שמחה ואין
הן מושום חנינה יוצא מושום שמחה
גנן וביצה בשעת שמחה ולא מושום
רווי דבר שבוחבה וכל דבר שבוחבה
עליא כי הבלתי יהורי והוא

לשםזה אתה אומר לבות ליל
ליל יומתוב הדאשון תלמוד
לאנין לו בהמה ישמה לא כדרוניא מה ר
ליל יומתוב הדאשון מרבה אני
מצחיא אני ליל יומתוב הדאשון שא
אימורי חנינה חמשה עשר שנפסל
בקר וספינך לה ראייה לטמא
יוספ טעמא דכתב ראשית הא
ך בקר שני מי איכא מידי דבשות
א אמר לה אבי אלמה לא והרי פס
לליה מהচות ואמרין עד צפרא אמר ר
ידי דאל תנא לבוש לא בעי ראישיר
ארתניא לא יין מן הבוש אשיך
ר ליקון וכו' הכל ציומין רמיירל קוקטוי
וליכטמא נעל מיער מיער דנטחות מס לפפח בגע
חיטין כייס טו: ענגלת גען מיטס . הער

מתקבלה ועכבר יוס טביה עטך
ויהי מירין יכנלו מד צקר טכנית מתקלה צמיה
דרה נקל בקהל צני נקל כל טכנית מה ימען
עטך: ר' יוס פלאו בון טרוייס. צפראן
צמיה (וח' קכ') דלאמר מדוילריה תכל
היללט פסח מד חנות וטו לו: כפי
(ב) קאטה יוס. הצעץ דלאוטיב מלחת
התרקייט: ופי טיכן טמי. לנווער
(ג) האפערל ליטאות מתקשות קמקרון צקר
צני לאן חווין געל למיגאי' ללקון^{יעי} מאוי ד
הופי' ננטער טאהול קל מהירערן לה
צעני רהיטים וכבר לאח' צ'ה מתקעת יה נאליג דער
למיטון צעלן לרמיטיס: טאל טודס גמאלס. חמוניגת
אגהיזון מעמו קהומר קהו דולדס כנ מיי גנערט דעלז
שי' נ' ז'

ז' שבועה ימי הפסח ושמונת ימי התג העש שאור ימים טוביים כלום אסורים בהחדר ותעניות. וחיביך אדם להוות בכהן שם טוב לב הוא ובנו ואשתו וכני וכל הנלויים עלייו שנאמר ושמחת בחנוך וגנו. אף על פי שהשנה האמורה כאן היא קרבען שלמים כמו שאנו מכארון בהלטנות הנגינה יש בכלל אותה שמחה לשנתו הווה ובנו ובני בירתו כל אחד כראוי לו: יוחכ' כיצד הקטנים נורו לסת קלילות ואגוויות ונמדנות. והנסים קונה להן בגדים וחוכשיטן נאים כפי טבונו. והאנשים אוכבין בשער ושוויזון י"ז שאין שמחה אלא בכשר ואין שמחה אלא בגין. וכשהוא אוכל ושותה חיבך להאכיל לנו ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמלים. אבל מי שענוועל דלתוות חזרו ואוכל ושותה הווה ובנו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעוניים ולמר' נפש אין זו שמחה מצואה אלא שמחת כריסו. אבל לנארם זבחותם כלחם אונינים לדם כל אוכלו יטמאו כי לחם נפשם. ושמחה כזו קלין הואי לאם שנאמר רוחתי פרש על ניימס פרש הניכם: י"ט י"ע"פ שכילה והשוויה בטמודות בכל מזוזה לא היה אוכל ושותה כל היום כלו. אלא אך היא הדת, בברק משכיבין כל העם לבתי נסיבות ולבחתי [ע] מדרשית ומ��פלין וקורין בתרזה בעין היום והורין לבתיהם ואוכליין, וחולין לבתי מדרישות קורין ושונין עד חז'י היום, ואחר החזות והיום מתקפלין

למחה אמיינית

۱۶ پیش از اینجا بود

קרבנות, הלוות חניה פ"ב ג

בכפף משנהה